

DÚHOVÉ ROZPRÁVKY

1. ROZPRÁVKA O DÚHOVOM LESE

KNIHA PRE DETI A UČEBNICA PRE RODIČOV

Sláskou, Viera G. Faith

KDE BOLO, TAM BOLO...

V lese na čistinke žilo sedem stromčekov, ktoré sa od seba povahou veľmi líšili. Jedného dňa sa v tomto lesíku objavili tri víly. „Počujete?“ hovorí čierna víla, „opäť sa hádajú, ktorý z nich je najdôležitejší. Treba ich zastaviť!“ A hneď zoslala na stromčeky strašnú búrku, aby sa utíšili. Všade zavládla tma, kvílil vietor, no stromčeky sa aj tak hádali ďalej. „Prestaň!“ vraví biela víla, „vidíš, že po zlom to nejde. Skúsím to ja! Slniečko, pod' mi na pomoc. Poštekším ich lúčikmi, zasmejú sa a snád' pochopia, že škriepky predsa k ničomu nevedú.“ Avšak ani to nepomohlo.

„Keď to nejde ani po zlom, ani po dobrom, skúsime to inak,“ rozhodla sa tretia víla, ktorú volali dúhová víla. Postupne prichádzala k stromčekom a chcela od nich, aby jej povedali, čo sa im v lese páči. Podľa toho im začala rozdávať svoje zázračné farby. Stromčeky sa utíšili a horeli nedočkavosťou, ktorú farbu dostanú.

„Pst, aj ty, (meno dieťaťa), dávaj pozor! Ja, dúhová víla, mám pre teba dôležitú úlohu. Na konci rozprávky dáš dve šišky tomu stromčeku, ktorý sa ti najviac páči,“ povedala.

PRVÝ STROMČEK DOSTAL ČERVENÚ...

Potešil sa od veľkej radosti, lebo červenú farbu mal veľmi rád. V lese sa vždy cítil dobre. „Veru, veru, ráno ma rosa umyje, potom ma slniečko osuší. Netreba sa o nič starať, všetko tu funguje bezstarostne. Len keby som nemusel celé dni stáť na pni, už som z toho celkom unavený. Hm, ako by som to len vylepšil.

Á, už to mám! Pavúčiky, podte rýchlo sem,“ a pošepkal im svoj nápad. Pavúčiky sa pustili do práce a o chvíľu už mali hotovú sieť, ktorá sa hompálala medzi dvomi dubmi. Stromček poskakoval od šťastia.

„Takto je to v poriadku. Keď budem unavený, môžem si kedykoľvek oddýchnuť.“

A dúhová víla povedala: „Aj ľudia to často takto robia, keď sa cítia byť unavení. Jednoducho si idú do lesa odpočinúť.“

DRUHÝ STROMČEK DOSTAL ORANŽOVÚ...

„Ďakujem,“ povedal natešene a vrátil sa späť k zrkadlu. Tu sa opäť kriticky zamračil: „Toto ihličie mi ako stojí?! Musím sa rýchlo prečesať a začať držať diétu, lebo sa mi zdá, že sa mi rozširuje postava.“ Pobehoval sem a tam, aby všetko stihol. Pripravoval sa totiž na deň, kedy si ľudia vyberajú tie najkrajšie stromčeky. Privrel oči a predstavoval si, ako sa bude úchvatne trblietať, keď mu na vetvičky zavesia krásne ligotavé gule a do vlasov mu vpletú zlaté konfety. Zo zrkadla sa zrazu ozve tajomný hlas:

„Načo je dobrá toľká paráda?!“ Stromček s úctou odpovie: „Keď zabalíme krásu do darčeka a urobíme niekomu radosť, svet je omnoho, omnoho krajší. Čo vy na to?“

Aj dúhová víla súhlasila: „Bez nádhery vianočných stromčekov by sme sotva vyšli zo všednosti bežných dní, pretože často zabúdame, čo je pre nás v živote najdôležitejšie.“

TRETÍ STROMČEK SA TEŠIL ZO ŽLTEJ...

„Jéj, mám slniečkovú farbu, ktorú už poznám od malička. Idem sa trošku poprechádzať, nech mám všetko pod kontrolou. Len ktovie, či dnes nebude pršať. Hej, kamaráti, neviete, aké hlásili počasie?“

„Určite bude pekne,“ zakvákala žabka z blízkeho rybníka. Stromček si však pomyslí: „Aj tak si pre istotu vezmem dáždňik, žabka sa môže pomýliť a radšej budem pripravený.“

Keď sa vrátil z pochôdzky, bola takmer tma, a tak sa rýchlo postavil na bezpečné miesto. V noci sa totiž často bál. Tešil sa však, že hneď ráno bude všetko na svojom mieste tak, ako to mal rád. V lese sa preto vždy cítil neohrozene a nič nezvyčajné ho nemohlo prekvapiť.

„Všimli ste si, že v lese ľudia občas objímajú stromy? Je to pre pocit bezpečia, ktorý im tak chýba,“ povedala dúhová víla.

ŠTVRTÝ STROMČEK BOL VĎAČNÝ ZA ZELENÚ...

„Veverička, ježko, motýlik, podte rýchlo sem. Dostali sme zelenú farbu a je jej dosť pre všetkých. Najprv zafarbíme vetvičky stromov, potom natrieme kríky a čo nám ostane, rozlejeme po tráve.“ Konečne tu bola spoločná farba pre celý les. Keď však chcel zafarbiť aj kvietky, dúhová víla ho zastavila:

„Nepreháňaj to! Už si sa podelil dosť a aj iné stromčeky chcú dať trochu zo svojej farby lesu.“ Stromček súhlasil, a tak boli kvietky pestro sfarbené a na kríkoch sa objavili červené šípky. Všetci sa z toľkej krásy radovali. Zrazu sa z kríkov ozvalo vzlykanie malého vtáčika, ktorý vypadol zo svojho hniezda.

„Neplač, vtáčik, tu je tvoje hniezdočko,“ utíšil ho stromček a s láskou ho uložil späť. A tak to bolo v lese každý deň. Vždy ho niekto potreboval a stromček sa cítil byť užitočný.

Aj dúhová víla sa v lese cíti ako doma. Les je tu pre všetkých a všetci zase potrebujú les. Je to krásny vzájomný vzťah a bez seba nemôžu žiť.

PIATY STROMČEK DOSTAL TYRKYSOVÚ...

Od radosti sa šiel bicyklovať do neďalekého mesta a cestou späť premýšľal: „V meste je veľmi rušno a veľa stresu, musel som odtiaľ rýchlo odísť. Je čas urobiť niečo prospešné pre svoje telo a čistý vzduch mi určite urobí dobre.“

Páčila sa mu harmónia prírody a čerpal z nej veľa energie. Je zbytočné sa stále niekde naháňať a mať hlavu plnú starostí. Usadil sa na čistinku a oddychoval, až kým nezaspal. Sníval sa mu krásny sen o tom, že sa vznášal nad lesom až k oblakom a cítil sa pri tom nádherne. Zrazu ho z diaľky vyrušil zvuk auta. „To je teda trulo, takto ničieť les výparmi z výfuku. Celkom mi pokazil náladu. Nevadí, aj tak sa už musím vrátiť domov. Aj zajtra je deň.“

Dúhová víla to cíti rovnako. Na ľuďoch, ktorí prichádzajú do lesa, často vnímame stres a napätie. Keď z lesa odchádzajú, majú v duši pokoj a energiu na celý týždeň.

WORK

ŠIESTY STROMČEK PREKVAPILA MODRÁ...

„Čože? Takú farbu som v lese ešte nevidel,“ začudoval sa a šiel si to „vygúgliť“. Hneď zistil, že v meste je veľa rôznych farieb a jeho zvedavosť rástla. Les mal síce veľmi rád, ale už sa tu trochu nudil. Zrazu sa ozval lesný rozhlas:

„Pozor, pozor! V meste potrebujú stromčeky, opakujem, v meste potrebujú stromčeky.“ Modrý stromček ani sekundu neváhal a hneď sa šiel pobaliť. Zvieratká však vystrašene kričali: „Veď už je skoro tma!“ „Nevadí,“ odpovedal im, „výzvy mám rád a hviezdičky mi budú svietiť na cestu.“ Tešil sa na dobrodružstvo a nových kamarátov. Veselo si poskakoval a vo vetvičkách cítil príval novej energie.

Aj dúhová víla sa rada učí a práve pri farbách spoznala veľa nového. Stromčeky sa utíšili a už boli zvedavé, čo prinesie posledná farba.

SIEDMY STROMČEK DOSTAL FIALOVÚ...

„Stromček si hneď zapísal všetky nové farby. Jeho radosť rástla, keď videl, že les takto získal ďalšiu hodnotu. Spomenul si na deň, keď nad ich lesíkom preletela straka a oznámila tú strašnú novinu: „Krá-krá, blíži sa veľká víchrica.“ Kým sa stihol poobzerať dookola, už po zemi ležali polámané vetvičky. Do rána to bola hotová katastrofa. Darmo však bolo lamentovať, musel všetko porátať a zistiť, ako sa dá taká veľká strata vyrovnať.

Vypočítal, že keby každý človek zasadil len jeden nový stromček raz za rok, bolo by možné krízu napraviť. Rozhodol sa, že pôjde za vílou, lebo ona jediná môže ísť do sveta ľudí a požiadať ich o to.

„Máš pravdu,“ povedala mu na to dúhová víla, „rada to urobím, veď predsa, každý človek dokáže viac v spolupráci s ostatnými.“

„Táto rozprávka nekončí tak ako iné rozprávky,“ hovorí dúhová víla, „teraz je tvojou úlohou, (meno dieťaťa), rozhodnúť sa, ktorý stromček je v lese najdôležitejší alebo ktorý sa ti páčil najviac. Môžeš si vybrať jeden alebo dva stromčeky. Veverička dá dve šišky tomu stromčeku, ktorý si zvolíš. Bude to od teraz tvoj kamarát a keď vyrastieš, nájdeš si ho v lese. Určite ho spoznáš – bude totiž presne taký, ako si ty.

Na tom stromčeku visí zvonec a našej rozprávky je koniec. Tak a teraz už dobrú noc a sladké sníčky!“

* * * * *

Pre rodiča: Pozorujte svoje dieťa pri tejto rozprávke a vnímajte, ktorý príbeh ho najviac zaujal. Pravdepodobne zrkadlí jeho silné stránky a podľa toho spoznáte jeho DÚHOVÉ ČÍSLO*. Toto poznanie vám bude veľkou oporou pri výchove vášho dieťaťa. Nesnažte sa ho ovplyvňovať pri výbere stromčeka.

* DÚHOVÉ ČÍSLO je princíp osobnostného rozvoja na základe poznania a rozvoja silných stránok osobnosti

poradňa DÚHOVEJ komunikácie

www.vip-team.eu

Princíp DÚHOVEJ KOMUNIKÁCIE ** aplikujem už viac ako deväť rokov v praxi a poznatky pre jej definovanie som získavala celý život v práci, v osobnom živote a pri výchove vlastných detí. Doba, v ktorej vychovávame naše ratolesti, je však veľmi odlišná od doby nášho detstva a mnohé veci dnes už proste nefungujú. Preto robíme tak veľa nevedomých chýb. V puberte detí sa často výrazne prejavujú ich silné stránky a odlišnosti, ktoré prinášajú konflikty, a často sa narúša vzťah s vlastnými rodičmi. Poznaním DÚHOVÉHO ČÍSLA vašich detí, ich pochopením počas celej výchovy budete na ich dospie-

** Princíp DÚHOVEJ KOMUNIKÁCIE predstavuje používanie DÚHOVÝCH ČÍSEL v komunikácii pre zlepšenie vzťahov a odbúranie konfliktov

vane dostatočne pripravení a dokážete im dať nielen pevné korene, ale aj krídla pre ich vlastný život. V praxi to znamená, že akceptujete všetky farby, teda silné stránky každého človeka, a vytvárate DÚHOVÚ KOMUNIKÁCIU. Odbúrate tak presadzovanie si vlastných názorov na úkor druhých a môžete predísť zbytočným konfliktom.

Viac informácií nájdete na www.vip-team.eu alebo ma kontaktujte e-mailom: vip@vip-team.eu v poradni DÚHOVEJ KOMUNIKÁCIE.

S láskou, Viera G. Faith